20/05/2021

Ιερουσαλήμ: Γιόρτασαν τον εν Ουρανώ Φανέντα Σταυρό

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Σήμερα, Πέμπτη, η Εκκλησία των Ιεροσολύμων γιόρτασε στον Φρικτό Γολγοθά την Εορτή του εν Ουρανώ Φανέντος Σταυρού. Ένα θαύμα που πραγματοποιήθηκε το 351 όταν εμφανίστηκε στον Ουρανό της Ιερουσαλήμ το σημείο του Σταυρού μεγάλων διαστάσεων, όπως παραδίδει η Επιστολή του Αγίου Κυρίλλου του Κατηχητού.

Κατ’ αυτή την εορτή η Εκκλησία όλη, ιδίως δε η των Ιεροσολύμων, θυμάται ότι την 7η Μαΐου του έτους 351 ανεφάνη σταυρός φωτεινός και λαμπρός περισσότερο από τις ακτίνες του ηλίου από τον Φρικτό Γολγοθά έως το Όρος των Ελαιών, τον οποίο θαυμάζοντες είδαν οι κάτοικοι των Ιεροσολύμων, καθώς έβγαιναν από τις οικείες τους.

Την πληροφορία αυτήν έχει η Εκκλησία από επιστολή του Αρχιεπισκόπου Κυρίλλου του Κατηχητή προς τον Κωνστάντιο τον αυτοκράτορα, υιό του Μεγάλου Κωνσταντίνου, η οποία και παρατίθεται αυτούσια ως έχει:

Επιστολή του Αγίου Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων προς Κωνστάντιον τον ευσεβέστατον βασιλέα:

Περί τοῦ ἐν οὐρανοῖς φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐκ φωτός ἐν Ἰεροσολύμοις ὀφθέντος

Βασιλεῖ Θεοφιλεστάτῳ καί εὐσεβεστάτῳ

Κωνσταντίῳ Αὐγούστῳ,

Κύριλλος, ὁ ἐν Ἰεροσολύμοις Ἐπίσκοπος,

ἐν Κυρίῳ χαίρειν

Ἐπί μέν τοῦ Θεοφιλεστάτου καί μακαρίας μνήμης Κωνσταντίνου, τοῦ σοῦ Πατρός, τό σωτήριον τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν Ἰεροσολύμοις ηὕρηται, τῆς θείας χάριτος, τῷ καλῶς ζητοῦντι τήν εὐσέβειαν, τῶν ἀποκεκρυμμένων Ἁγίων Τόπων παρασχούσης τήν εὕρεσιν. Ἐπί δέ σοῦ, Δέσποτα, Πανευσεβέστατε Βασιλεῦ, προγονικήν εὐσέβειαν μείζονι τῇ πρός τόν Θεόν εὐλαβείᾳ νικῶντος, οὐκ ἀπό γῆς λοιπόν, ἀλλ’ ἐξ οὐρανῶν τά θαυματουργήματα καί τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τό τῆς κατά τοῦ θανάτου νίκης τρόπαιον, ὁ μακάριος λέγω Σταυρός, φωτός μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτων ἐν Ἰεροσολύμοις ὤφθη.

Ἐν γάρ ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, Νόνναις Μαΐαις, περί τρίτην ὥραν, παμμεγέθης Σταυρός ἐκ Φωτός κατεσκευασμένος, ἐν οὐρανῷ, ὑπεράνω τοῦ Ἁγίου Γολγοθᾶ καί μέχρι τοῦ ἁγίου Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἐκτεταμένος ἐφαίνετο. Οὐχ ἑνί καί δευτέρῳ μόνον φανείς, ἀλλά παντί τῷ τῆς Πόλεως πλήθει φανερώτατα δειχθείς. Οὐχ ὡς ἄν τις νοήσειεν, ὀξέως κατά φαντασίαν παραδραμών· ἀλλ’ ἐπί πλείοσιν ὥραις ὑπέρ γῆν ὀφθαλμοφανῶς θεωρούμενος, καί ταῖς ἀπαστραπτούσαις μαρμαρυγαῖς τάς ἡλιακάς ἀκτῖνας νικήσας· ἦ γάρ ἄν ὑπ’ αὐτῶν νικώμενος ἐκαλύπτετο, εἰ μή δυνατωτέρας ἡλίου τοῖς ὁρῶσι παρεῖχε τάς λαμπηδόνας. Ὡς ἅπαν μέν ἀθρόως ἐξ αὐτῆς εἰς ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἐπιδραμεῖν τό τῆς

πόλεως πλῆθος, τῷ τῆς Θεοπτείας φόβῳ μετ’ εὐφροσύνης κατασχεθέν· νέων ἅμα καί πρεσβυτέρων, ἀνδρῶν τε καί γυναικῶν καί πάσης ἡλικίας καί μέχρις αὐτῶν ἤδη τῶν κατ’ οἴκους θαλαμευομένων κορῶν· ἐντοπίων τε καί ξένων, Χριστιανῶν τε ἅμα, καί τῶν ἀλλαχόθεν ἐπιδημούντων ἐθνικῶν. Ὁμοθυμαδόν δέ πάντων, ὡς ἐξ ἑνός στόματος Χριστόν Ἰησοῦν, τόν Κύριον ἡμῶν, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν Μονογενῆ, τόν θαυματοποιόν ἀνυμνούντων ἔργῳ τε καί πείρᾳ παραλαβόντων, ὅτι Χριστιανῶν τό δόγμα τό πανευσεβές, οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας ἐστί λόγοις, ἀλλ’ ἐν ἀποδείξει πνεύματος καί δυνάμεως· οὐχ ὑπ’ ἀνθρώπων μόνον καταγγελλόμενον, ἀλλ’ ἐξ οὐρανῶν θεόθεν μαρτυρούμενον.

Ἔτει σωτηρίῳ τριακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἑνί.

Διά τήν ἑορτήν ταύτην ἐτελέσθη τήν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς θεία Λειτουργία ἐπί τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Μελετίου, π. Ἀρτεμίου, π. Καλλίστου καί π. Μακαρίου, τοῦ ἐφημερίου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως π. Ἀθανασίου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καί π. Συμεών, ψαλλούσης τῆς μουσικῆς χορῳδίας τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών ὑπό τόν κ. Βασίλειον Γκοτσόπουλον, ἐν συμμετοχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί κατοίκων τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἅμα τῇ ἀπολύσει τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ Ἀρχιερατική Συνοδεία κατῆλθεν εἰς τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, ἔνθα προσῆλθον οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου καί ἠκολούθησε λιτανεία τρίς πέριξ τοῦ Ἁγίου Τάφου.

Μετά τήν λιτανείαν πρό τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, ὁ λειτουργός Ἀρχιερεύς ἀνέγνωσε τήν ἐπιστολήν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου ἀραβιστί καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος ἑλληνιστί.

Τούτων γενομένων, ἡ Ἀρχιερατική Συνοδεία ἀπέδωσε τά σέβη αὐτῆς εἰς τόν Μακαριώτατον εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Διαβάστε αναλυτικά για το θαύμα:

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΝ ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Περί τοῦ ἐν οὐρανοῖς φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐκ φωτός ἐν Ἱεροσολύμοις ὀφθέντος

Βασιλεῖ Θεοφιλεστάτῳ καί εὐσεβεστάτῳ

Κωνσταντίῳ Αὐγούστῳ,

Κύριλλος, ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐπίσκοπος,
ἐν Κυρίῳ χαίρειν

Ἐπί μέν τοῦ Θεοφιλεστάτου καί μακαρίας μνήμης Κωνσταντίνου, τοῦ σοῦ Πατρός, τό σωτήριον τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν Ἱεροσολύμοις ηὕρηται, τῆς θείας χάριτος, τῷ καλῶς ζητοῦντι τήν εὐσέβειαν, τῶν ἀποκεκρυμμένων Ἁγίων Τόπων παρασχούσης τήν εὕρεσιν. Ἐπί δέ σοῦ, Δέσποτα, Πανευσεβέστατε Βασιλεῦ, προγονικήν εὐσέβειαν μείζονι τῇ πρός τόν Θεόν εὐλαβείᾳ νικῶντος, οὐκ ἀπό γῆς λοιπόν, ἀλλ᾽ ἐξ οὐρανῶν τά θαυματουργήματα καί τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τό τῆς κατά τοῦ θανάτου νίκης τρόπαιον, ὁ μακάριος λέγω Σταυρός, φωτός μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτων ἐν Ἱεροσολύμοις ὤφθη.

Ἐν γάρ ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, Νόννες Μαΐαις, περί τρίτην ὥραν, παμμεγέθης Σταυρός ἐκ Φωτός κατεσκευασμένος, ἐν οὐρανῷ, ὑπεράνω τοῦ Ἁγίου Γολγοθᾶ καί μέχρι τοῦ ἁγίου Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἐκτεταμένος ἐφαίνετο. Οὐχ ἑνί καί δευτέρῳ μόνον φανείς, ἀλλά παντί τῷ τῆς Πόλεως πλήθει φανερώτατα δειχθείς. Οὐχ ὡς ἄν τις νοήσειεν, ὀξέως κατά φαντασίαν παραδραμών· ἀλλ' ἐπί πλείοσιν ὥραις ὑπέρ γῆν ὀφθαλμοφανῶς θεωρούμενος, καί ταῖς ἀπαστραπτούσαις μαρμαρυγαῖς τάς ἡλιακάς ἀκτῖνας νικήσας· ἤ γάρ ἄν ὑπ' αὐτῶν νικώμενος ἐκαλύπτετο, εἰ μή δυνατωτέρας ἡλίου τοῖς ὁρῶσι παρεῖχε τάς λαμπηδόνας. Ὡς ἅπαν μέν ἀθρόως ἐξ αὐτῆς εἰς ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἐπιδραμεῖν τό τῆς πόλεως πλῆθος, τῷ τῆς Θεοπτείας φόβῳ μετ' εὐφροσύνης κατασχεθέν· νέων ἅμα καί πρεσβυτέρων, ἀνδρῶν τε καί γυναικῶν καί πάσης ἡλικίας καί μέχρις αὐτῶν ἤδη τῶν κατ' οἴκους θαλαμευομένων κορῶν· ἐντοπίων τε καί ξένων, Χριστιανῶν τε ἅμα, καί τῶν ἀλλαχόθεν ἐπιδημούντων ἐθνικῶν. Ὁμοθυμαδόν δέ πάντων, ὡς ἐξ ἑνός στόματος Χριστόν Ἰησοῦν, τόν Κύριον ἡμῶν, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν Μονογενῆ, τόν θαυματοποιόν ἀνυμνούντων ἔργῳ τε καί πείρᾳ παραλαβόντων, ὅτι Χριστιανῶν τό δόγμα τό πανευσεβές, οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας ἐστί λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καί δυνάμεως· οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων μόνον καταγγελλόμενον, ἀλλ' ἐξ οὐρανῶν θεόθεν μαρτυρούμενον.

Ἔτει σωτηρίῳ τριακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἑνί

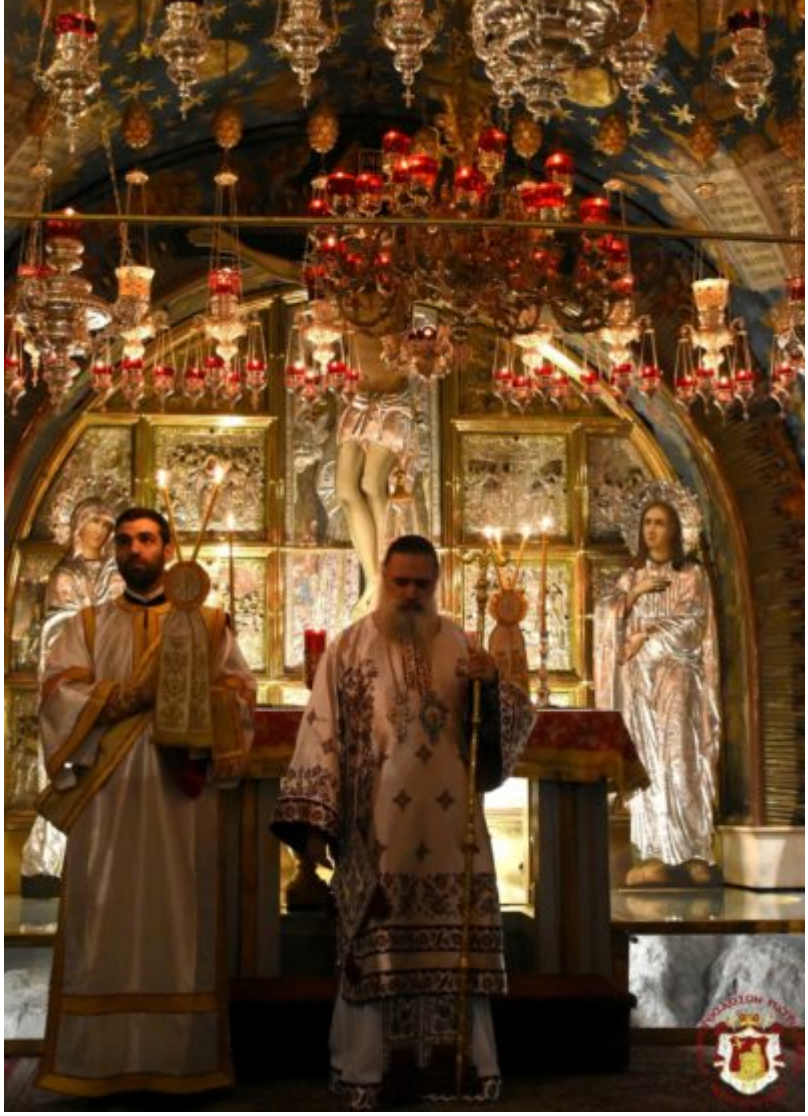

Πηγή: **Jerusalem-Patriarchate**